

1. ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΙ

ΚΕΛΗΤΙ

Στ.α'.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὃ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
 ἄτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου·

εἶ δ' ἄεθλα γαρύεν

ἔλδαι, φίλον ἦτορ,

μηκέτ' ἀελίου σκόπει

ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἀμέρα φαιννὸν ἄστρον ἐρήμας δι' αἰθέρος

μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν·

ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται

σοφῶν μητιέσσι, κελαδεῖν

Κρόνου παῖδ' ἐς ἀφνεὰν ἰκομένους

μάκαιραν Ἰέρωνος ἐστίαν,

Ἄντ. α'.

θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει σκάπτων ἐν πολυμήλῳ

Σικελίᾳ, δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν,

ἀγλαΐζεται δὲ καί

μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,

οἷα παίζομεν φίλαν

ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα
 πασσάλου

λάμβαν', εἰ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις

νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν,

ὄτε παρ' Ἄλφεω̄ σύτο δέμας

ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,

κράτει δὲ προσέμειξε δεσπόταν,

Ἐπ. α'.

Συρακόσιον ἵπποχάρμαν βασιλῆα· λάμπει δέ οἱ κλέος

ἐν εὐάνορι Λυδοῦ Πέλοπος ἀποικία·

τοῦ μεγασθενῆς ἐράσσατο Γαίόχοσ

Ποσειδάν, ἐπεὶ νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθῶ,

ἐλεφάντι φαίδιμον ὦμον κεκάδμενον.

ἦ θαύματα πόλλα, καὶ πού τι καὶ βροτῶν φάτις ὑπὲρ τὸν
ἀλαθῆ λόγον

δεδαυδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἔξαπατῶντι μῦθοι.

ΣΤ. β'.

Χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς,

ἐπιφέροισα τιμὰν καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστόν

ἔμμεναι τὸ πολλάκις·

ἀμέραι δ' ἐπίλοιποι

μάρτυρες σοφώτατοι.

ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν εἰκόσ ἀμφὶ δαιμόνων καλά· μείων γὰρ
αἰτία.

υἱὲ Ταντάλου, σέ δ' ἀντία προτέρων φθέγξομαι,

ὁπότ' ἐκάλεσεπατήρ τὸν εὐνομώτατον

ἔς ἔρανον φίλαν τε Σίπυλον,
 ἀμοιβαῖα θεοῖσι δειπνα παρέχων,
 τότε Ἄγλαοτρίαιναν ἀρπάσαι,

Ἄντ. β'.

δαμέντα φρένας ἰμέρω, χρυσέαισί τ' ἄν' ἵπποις
 ὕπατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι
 ἔνθα δευτέρω χρόνῳ

ἦλθε καὶ Γανυμήδης

Ζηνὶ τῶντ' ἐπὶ χρέος.

ὥς δ' ἄφαντος ἔπελες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι φῶτες
 ἄγαγον

ἔννεπε κρυφᾶ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων,

ὔδατος ὅτι τε πυρὶ ζέοισαν εἰς ἀκμάν

μαχαίρα τάμον κατὰ μέλη,

τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν

σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.

Ἐπ. β'.

ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν' εἰπεῖν· ἀφίσταμαι·
 ἀκέρδεια λέλογχεν θαμινὰ κακαγόρους.

εἰ δὲ δή τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποῖ

ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι

μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη, κόρῳ δ' ἔλεν

ἄταν ὑπέροπλον, ἄν τοι πατήρ ὑπερ κρέμασε καρτερὸν αὐτῷ
λίθον,

τὸν αἰεὶ μενοιῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας ἀλάται.

Στ. γ'.

ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον τοῦτον ἐμπεδομόχθον

μετὰ τριῶν τέταρτον πόνον, ἀθανάτους ὅτι κλέψαις

ἀλίκεσσι συμπόταις

νέκταρ ἀμβροσίαν τε

δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον

θέν νιν, εἰ δὲ θεὸν ἀνὴρ τις ἔλπεταί_τι λαθέμεν ἔρδων,
ἀμαρτάνει.

τοῦνεκα προῆκαν υἷὸν ἀθάνατοί οἱ πάλιν

μετὰ τὸ ταχύποτμον αὐτίς ἀνέρων ἔθνος.

πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυάν

λάχλαι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον

έτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον

'Αντ. γ'.

Πισάτα παρὰ πατρὸς εὐδοξὸν Ἴπποδάμειαν

σχέθεμεν. ἐγγὺς ἐλθὼν πολιᾶς ἀλὸς οἶος ἐν ὄρφνα

ἄπυεν βαρύκτυπον

Εὐτρίαιναν· ὁ δ' αὐτῷ

πὰρ ποδὶ σχεδὸν φάνη.

τῷ μὲν εἶπε· “Φίλια δῶρα Κυπρίας ἄγ' εἶ τι, Ποσειδάον, ἐς
χάριν

τέλλεται, πέδασον ἔγχος Οἰνομάου χάλκεον,
 ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἄρμάτων
 ἐς Ἕλιν, κράτει δὲ πέλασον.

ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις
 μναστῆρας ἀναβάλλεται γάμον

Ἐπ. γ'.

θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἀναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει.

θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκη, τά κ' ἐτις ἀνώνυμον

γῆρας ἐν σκοτῶ καθήμενος ἔψοι μάταν,

ἀπάντων καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος

ὑποκείσεται· τὸ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.”

ὥς ἔννεπεν· οὐδ' ἀκράντοις ἐφάψατο ἔπεσι. τὸν μὲν ἀγάλλων
 θεός

ἔδωκεν δίφρον τε χρύσειον πτεροῖσιν τ' ἀκάμαντας ἵππους.

Στ. δ'.

ἔλεν δ' Οἰνομάου βίαν παρθένον τε σύνευνον·

ἔτεκε λαγέτας ἔξ ἀρεταῖσι μεμαότας υἱούς.

νῦν δ' ἐν αἰμακουρίαις

ἀγλααῖσι μέμικται,

Ἄλφεοῦ πόρω κλιθείς,

τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῶ· τὸ δὲ
 κλέος

τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις

Πέλοπος, ἵνα ταχυτάς ποδῶν ἐρίζεται

ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπυνοι·

ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον

ἔχει μελιτοέσσαν εὐδιάν

Ἄντ. δ'.

ἀέθλων γ' ἔνεκεν· τὸ δ' αἰεὶ παράμερον ἔσλόν

ὑπατον ἔρχεται παντὶ βροτῶν. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι

κεῖνον ἰππίῳ νόμῳ

Αἰοληίδι μολπᾶ

χρή· πέποιθα δὲ ξένον

μή τιν' ἀμφότερα καλῶν τε ἴδριν ἅμα καὶ δύναμιν κυριώτερον

τῶν γε νῦν κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς.

θεὸς ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι μήδεται

ἔχων τοῦτο κᾶδος, ἴέρων,

μερίμναισιν· εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι,

ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι

Ἐπ. δ'.

σὺν ἄρματι θοῶ κλείξειν ἐπίκουρον εὐρῶν ὁδὸν λόγων

παρ' εὐδείελον ἔλθῶν Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὦν

Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλκᾶ τρέφει·

ἐν ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ' ἔσχατον κορυφῶται

βασιλεῦσι. μηκέτι πάπταινε πόρσιον.

εἴη σέ τε τοῦτον ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ τε τοσσάδε
νικαφόροις

ὀμιλεῖν πρόφαντον σοφία καθ' Ἑλλαντας ἐόντα παντᾶ.